

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

פז.

עין משפט
נר מצוה

בב א תתי פ"ח מהל'
נערה הל' ו פתג
עשין זו טושי"ע אה"ע פ"י
קעז סעף ג:
ב [תתי פ"ג מהל' נערה
הלכה ד]:

רבינו חננאל

כְּנֹי יִרְשָׁלוֹן מִן הַמֶּחֶזֶק
כִּי צִוּוּ גִוְרֵי הָרֶם
לֵאמֹר לִמְחֶזֶק מִלְּחָמָה
לְשִׁלּוֹם
וְלֹא יִסְמְאוּ אֶת
מַחְתֵּיהֶם
עַל הָרֶם וְלֹא תִשְׁעַר
וְלֹקֵחַ
הָעִיר וְקִשְׁפָּא לִיה
וְיִחָזֵק אִי הִכִּי אִמָּא
תְּנֵי
אֲרָם שְׂנִינִי אִם
יִשְׂרָאֵל
אֵם כְּתָן הוּא
לִקְהָ וְיִחָזֵק
מְחִירֵי שְׂנִינֵי
אֲרָם וְיִחָזֵק
אֵם כְּתָן אֲרָם
לִקְהָ וְיִחָזֵק
תְּשִׁיעַ שְׂקִדְמוּ עֵשֶׂה
הוּא
שִׁמְרָמוֹ לֵב הָרֶם
וְלֹא תִשְׁעַר
תַּחַת שִׁמְרָמוּ עֵנֶה
לֵב וְכִלְכִּל
שִׁלְחָה כִּי יִמְיוֹ
עוֹלָא
לְפָנֶיךָ כִּי הוּא
הָרֶם וְלֹא תִשְׁעַר
שְׂנִינֵי עַל הָרֶם
וְדִמָּא
לֵב הָרֶם לֵאשָׁה
דְּכִתְבִי
בְּאִתּוֹ אֵינִי צִרְרֵךְ
לְפָנֶיךָ
גִּבּוֹר מְצִוִּינִי אִם
עַד

לוקה משום דלא הו' לאו הניחוק
 עשה ללוא וי'א' דלמא שמי' ההם
 תהיה' וי'א' יעמאון מקדשי' ולא אמי
 כ' משעין כמחור' (דף ד' וס' ב')
 ההר ימיר דמשום הכי לא הו' לאו
 הניחוק לעשה משום דליכא מרי
 לאוין ולא עקר דא עשה מרי לאוין
 וי'ז' דלא דמי דלמא עשה דמרי
 לאוין סמוכין להדדי לא תילעט ולא
 ימיר אוחו אבל הכא דאין סמוכין
 ו' איהא דלא קדמו עשה הו' ניקמ' ע'
אם כהן הוא לוקה ואינו סחיד
 וליכא לממז' דלמא עשה
 ודמי' לא תעשה (ו') ועשה שאינו שוה
 בכל דהא ו' אמהרה לא ענינא ליה
 לילכא עשה כולל: ב' י'יו בעמוד
 ו'החור קא'. פירש בגיטטרס דקא'
 ו'יוכ' יוכל לשלח כל ימיו שילוח עשה
 יהא כל ימיו וכו' עשרה יוחסין (קדושין
 דף ע"ה). פירש דקא' אל תהיה לאשה
 דלעיל דהכי קאמר תהיה לאשה כל
 ימיו כלומר שכל ימיו הוא כל תהיה
 לאשה בעמוד החור:

הניחא למאן דתני בשלז וליא בשלז. פירש בקוממס

דקאי לשיטוי דרנא דכל ימיו צמוד
והיחזק ויחזר לו תנא בהמורה שאין
מנצל העשה אלא אם כן הידיעה
אילו אינו יכול לומר עדיין אשאנה
אשאל למאן דהני קיימו (ו) מאי איכא
למיתר כולי משמחתא פירוש הקונט'
קיימיו היינו צמחורין איתו כ"ד
לקיים העשה הוא מקיימו וקשה
לשאן כן מאי פריך דלמאן דאמר
קיימו ולא קיימו אפי' כל ימיו
צמוד והחזר ה' שני משמחתא
דהוי צמוד והחזר כל כמה דלא בא
לכ"ד לכך נראה דלא מיקרי קיימו
אלא

כדפרכינן) מה למוציא שם
ל ימיו בעמוד והחור וכן כי
י"ל רב פפא לרבא והא לא
ב ביה רחמנא עשה יתירא
א משום דכתב ביה רחמנא
או הוא דאתא הניחא למאן
ולא קיימו מאי איכא למימר
מדי

הנה שאל ידו שילוחיה לכל ימיו הר
הלא דמי לאהיה ללא דחסימה שאין
ממקיים אלא לאחר עברת האלו לנתק
ויימו מאי איבא לימיר. לא דחמרת
הא דמינא מחזיר ואינו נוקה לעולם
הבט לא את העשה חייב על האלו לא
עולם שאל יוכל להקיים עוד איבא
שאין לו הפרה בדלקמן אלא לנאן
שה שמשעה שעבר האלו נגמר אבל
בעמוד והחזר קאי בדקאמתי שאל
לעולם הוא יכול לומר לא מתיקיים:
מדי

תנינא הבא למקדש ט
לעשה למי שקדש
דאיכא מרי לאוי ולא יטמאו
חד עשה ועקר מרי לאוין

כִּתְּוֹן הוּא לֹקֶה וְאִינוּ מְחֻזְרִין
מִחֻזְרֵי וְאִינוּ לֹקֶה אִמָּאֵי לֹא
עֲשֵׂה הוּא וְלִילְקֵי אִמְרַ עֲוֹלָא
תְּהִיָּה לֵאשֶׁה בְּאוֹנֵס וְלִגְמֵר
וְזִמָּה בְּמוֹצֵאי שָׁם רַע שְׁלֹא
מִרְחֻמָּנָא וְלֹא תְּהִיָּה לֵאשֶׁה
עֵינִין ^(א) לְמָה נִאֲמַר אִם אִינוּ עֵינִין
לְאַחֲרֵי שָׁם גִּירֵשׁ יִחִיבָא
מוֹצֵאי שָׁם רַע לֹא גִמֵּר דִּאיֵכָא
מוֹצֵאי שָׁם רַע שְׁכֵן לֹקֶה
לֹא יֵאמֹר לוֹ תְּהִיָּה לֵאשֶׁה
עֵינִין וְלִגְמֵר מֵאוֹנֵס וְזִמָּה אוֹנֵס
שְׁלֵם אִמְרַ רְחֻמָּנָא וְלוֹ תְּהִיָּה
שָׁם רַע לֹא כָּל שְׁכֵן לְמָה
עֵינִין לְמוֹצֵאי שָׁם רַע תְּנִהוּ
אִינוּ עֵינִין לְפָנֵינוּ תְּנִהוּ עֵינִין
שָׁם רַע מֵאוֹנֵס נְמִי לֹא גִמֵּר
מֵה לְאוֹנֵס שְׁכֵן עֲשֵׂה מַעֲשֶׂה
לוֹ תְּהִיָּה לֵאשֶׁה בְּמוֹצֵאי שָׁם
וְהוּא הִיא לְמָה נִאֲמַר אִם אִינוּ
שָׁם רַע תְּנִהוּ עֵינִין לְאוֹנֵס וְאִם
תְּנִהוּ עֵינִין לְמוֹצֵאי שָׁם רַע וְאִם
בְּמוֹצֵאי שָׁם רַע תְּנִהוּ עֵינִין
דִּלָּא לְקִי אִין הָכִי נְמִי וְאִין
הָכִי בְּמֵאֵי גִמֵּר מִינֵיהּ ^(ב) אִי

במה מצינו איכא למיפד
שה מעשה אלא אמר רבא
יוחנן כל ימיו בעמוד והחזר
לאו דחסימה א"ל משום דס
הכי לאו שניתק לעשה נמי
גרע גרע א"ל ההוא לנתוקי
לא ביטלו אלא למאן דאמר קי

מר והבי קאמר וזו תהיה לאשה אש
ותחתן לא תעשה שקדמו עשה ליקון על
: הווא לנשותי לארבי אשא. עשה שא
ולא בעלו אלא למאן דרני קיימו וזו
ולא וזמן לדור העשה כל ימיו ולקח
ניחא למאן דרני לקמן בלאו וזו
מר עד שיבטל את העשה בידים ביט
אלא איב מדירה שלח תהנה ממנו
של לאו הוא ואין הלוא תליי בבטול
יש ופטר או ילקח ליכא למימר כל
יש לאמר וזמן דרני לא קיים היב

ומעוהו משמו ולא שמעוהו מפיו אמר
 לו: **בן: כפיכא ופנינא.** מניני כחוד
 עליה דלוקון ולא כגי ליה נקיוס העש
עצמא. קא חשיב ליה צאלו הן הלוקון
 נערה בתולה
 שש שקדמו עשה
 וילו מתיב לנשה
 נינא עלה שיקים
 ויחיונרה ויפטור
 עשה חשיב ליה
 בעל לקיים הנה
 יוני לוקה: ואם

[illegible]

לא לקי בגירושין
מי לא לקי: אי
שם רע שלוקה
לוקה בגירושין
אלא אמר רבא.
וחזיר ואזוי לוקה
בזמן לאו שנימק
רבא וכל ימיו לא

אלא תימורנה ועל כרחק עמוד והחזר
נלחו: וסא לא דמי לאויה. סא דאמר
לפרשת מנחות ^א: מיגרע ברע. צממי
צוקות סא באל: הינחא נלחא דמי בט
דורא עשוי לאו שניקע נלחא דמי
לומר רני מחזיר סא ד"ד משה ור
דור שאלאו תלי צביטול העשה ואינו
לו מקנע בחזרה שאין מנעול את הע
סעור לא קיימא חייב העשה מיק
המלקות ולכשיה לבי דין א"ר
ינחא לביד לקיחור דכא ליכא למימר

מסורת הש"ס

(א) [לקמן טו.] תמורה ה.
(ב) ד"ש מ"ו.
(ג) [נתיב ז. תמורה ה.].
(ד) [לעיל יג. פסחים מה.].
(ה) [לקמן טו. חולין קחא.].
(ו) [דברים כד.].
(ז) [ה. ט. זולא פ. כבבז
ו"ל ואל המקדש לא
תבא וכו' הרי"ף הרמב"ם
כס' המועד מ"ט לא תפסה
מזה פ"ב ללא ויתרה
ויע"פ ח"ס' חולין פ"א. סוף
ד"ה פ. הנה [למחצה].
(ט) [וע"פ ח"ס' חולין פ. ד"ה
הנה].

תורה אור השלם

1. וְאַתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַח מִן הַמִּצְחָה כֹּהֵן
צִוְּתוֹ וְקָל וְכֹל כִּמְטָא
לְקִמָּה: בְּמִדְבָּר הַב
2. מִזְכֵּר אֶל נִצְחָה
וַיִּשְׁלַח אֶת מַחֲזִיק
לְמַעֲתָה תַּחֲלִימוֹם וְלֹא
יִסְמְאוּ אֶת מַחֲזִיקִים אֲשֶׁר
אֵין שֵׁם בְּנֵיכֶם:
- בְּמִדְבָּר הַב
3. וְקִנְשֵׁנוּ אֲחֵינוּ מֵאֵל כֹּהֵן
וְנִתְּנוּ לְאֹבֵי הַנֶּעֱרָה כִּי
הַנִּצְיָא שֵׁם רַע עַל
בְּחֻלֵּי יִשְׂרָאֵל וְלֹ
תִהְיֶה לְאִשָּׁה אֶל יֻכַּל
לְשַׁלְּחָה קֹל יִמְיָה:
- דְּבִירֵים כֹּה יֵט

גליץ הש"ס

תום' ד"ה אם וכו' דאמי
קשה. עין ינמות דף ה
ע"ל מוס' ד"ה ולאמי
אליעזר:

הגהות הב"ח

- (א) נסבא בחזאי נהר
מינה (זא בקיז וכו' אלל
אמר רבא) חלמי' וגיב
סא' זא בקיז חלמי' איהא
למיפקר מה לחזאי' שס דע
שכן לא עשה מעשה זי
נמה חזיט' איהא למפקר
נמה פסוקי' אלל חלמי' רבא:
(ב) תופ' דיה' אס וכו'
דעשה (א) שיה' שיה' כול
הוא דהא: (ג) ד"ה הניחא
וכו' קיימו ולא קיימו
מאי איהא למימר:

מוסף רש"י

כל ימיו בעמוד והחזר.
דהאי כל ימיו קרא ימירא
הוא ובה לנמך לא יוכל
לשלה ואם שלח לא יחא
כשלה כל ימיו, שביד
כספן אומי להחזירה ואיט
לוקה על שילוחו שנתקו
הכתוב לעשה של עמוד
והחזר (ישי"ו ז.)
דחסימא, שהוא כחב אלל
פרשם מלקום (ועל"ז ז.)

(א) גירסת רמב"ם כולל התיקון להסיר מניחות ראשי וע' רמב"ן ורע"ב א'; (ב) כ"ה גם בערך ערך קם אבל נראה לכאורה דע"פ הוא וא"ל אבל הניח את הטות, ופי' רמב"ם בפי' המשנה ובחיבורו שמפרש דליכא בידיה אם לא יטיל בידים רק תחילה ע"ש;